

Nr 380

Av herr **Hedqvist**, *angående ytterligare understöd till Harry Karl Bernhard Carlzén med anledning av invaliditet, ådragen under militärtjänstgöring.*

Jordbruksarbetaren Harry Karl Bernhard Carlzén, Österhaninge kommun i Stockholms län, erhöll vid fullgörande av värnpliktstjänstgöring vid Södermanlands regemente år 1922 genom vådaskott en skada i vänstra foten, med påföljd att benet måste amputeras. Carlzén var enligt utredningar icke vållande till skadan. Carlzén erhöll efter framställning till riksförsäkringsanstalten en livränta med anledning av det inträffade olycksfallet, som för närvarande uppgår till 250 kronor per månad.

Med hänsyn till Carlzéns invaliditet, som förvärrats med åren, har det ej varit möjligt för honom att försörja sig på den beslutade livräntan. Därest Carlzén från början fått lämplig yrkesutbildning, hade han kanske haft rätt goda chanser att tillsammans med olycksfallsförsäkringen försörja sig. Så har emellertid icke skett. I stället har en broder till honom av sina rätt knappa inkomster fått träda emellan, och endast tack vare broderns uppoffringar har Carlzén undgått att behöva anlita socialvården.

Vid ett par tillfällen har motioner väckts i riksdagen i syfte att åstadkomma en förbättring av den genom riksförsäkringsanstalten tillerkända livräntan. Sålunda beslutade riksdagen år 1935 på förslag av bankoutskottet tillerkänna Carlzén utöver livräntan ett årligt tillägg av 200 kronor. Sedermera beslutade riksdagen år 1937, likaledes på förslag av bankoutskottet, att utöver livräntan och 1935 beviljat understöd å 200 kronor medgiva att Carlzén fr. o. m. den 1 januari 1937 ägde uppbära ett årligt understöd av 250 kronor.

Därefter har någon förbättring av Carlzéns utkomstmöjligheter icke företagits och med hänsyn till hans nu rätt höga ålder och den besvärande invaliditeten synes det rimligt, med hänsyn till penningvärdeförsämringen och levnadskostnadsstegringen, med en förhöjning av det av riksdagen beslutade understödet.

Det kan även ifrågasättas, huruvida icke graden av Carlzéns invaliditet borde omprövas. Riksförsäkringsanstalten har betecknat hans invaliditet som 50-procentig, medan de läkare, hos vilka Carlzén undergått behandling, betecknat hans invaliditet som 75-procentig. Intyg härom bifogas.

Med anledning av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta tillerkänna Carlzén ett årligt understöd, utöver tidigare utgående förmåner, med 1 200 kronor per år.

Stockholm den 26 januari 1957

Sven Hedqvist